

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2009/119/EG

av den 14 september 2009

om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

oljelagringsmekanismer, i synnerhet vad gäller oljetillgången i händelse av en kris.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100,

- (4) Denna målsättning förutsätter, bland annat, bättre konvergens mellan gemenskapssystemet och det Internationella Energiorganets (nedan kallat IEA) system.

med beaktande av kommissionens förslag,

- (5) Enligt rådets direktiv 2006/67/EG av den 24 juli 2006 om en skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter⁽⁴⁾, beräknas lagren på grundval av den inhemska dagliga genomsnittsförbrukningen under föregående kalenderår. Lagringskyldigheterna enligt avtalet om ett internationellt energiprogram av den 18 november 1974 (nedan kallat IEA-avtalet), beräknas däremot på grundval av nettoimporten av olja och petroleumprodukter. På grund av detta, samt på grund av andra metodologiska olikheter, är det nödvändigt att anpassa metoderna för beräkning av lagringskyldighet, och metoderna för beräkning av gemenskapens beredskapslager så att de mer liknar de som används inom ramen för tillämpningen av IEA-avtalet, trots att IEA-beräkningsmetoderna kanske måste utvärderas mot bakgrund av de senaste decenniernas tekniska förbättringar, och att medlemsstater som inte tillhör IEA som är helt beroende av import kanske behöver en längre period för att anpassa sin lagringskyldighet. Ändringar av metoderna och förfarandena för beräkning av lagernivåerna kan vara nödvändiga och till nytta för att ytterligare öka överensstämmelsen med IEA:s praxis, inbegripet t.ex. ändringar som för vissa medlemsstater kan leda till en sänkning av den minskning på 10 % som tillämpas vid beräkningen av lager, vilket skulle göra det möjligt att behandla naftalager på ett annat sätt, eller göra det möjligt att inkludera lager i tankfartyg på en medlemsstats territorialvatten.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,efter att ha hört europeiska datatillsynsmannen⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens tillgång till råolja och petroleumprodukter är fortfarande av stor betydelse, speciellt för transportsektorn och den kemiska industrin.
- (2) Den ökande produktionskoncentrationen, de minskade oljetillgångarna och den ökade konsumtionen av petroleumprodukter i världen bidrar alla till att öka riskerna för försörjningsproblem.
- (3) Europeiska rådet har i sin handlingsplan (2007–2009), med titeln *En energipolitik för Europa*, understrukt nödvändigheten av att öka leveranssäkerheten, både i Europeiska unionen (EU) i sin helhet och i de enskilda medlemsstaterna, bland annat genom en översyn av unionens

- (6) Inhemsk oljeproduktion kan i sig bidra till leveranssäkerheten och skulle därför kunna rättfärdiga att oljeproducerande medlemsstater håller mindre lager än övriga medlemsstater. En sådan avvikelse bör emellertid inte leda till lagringskyldigheter som på ett betydande sätt skiljer sig från dem som gäller enligt direktiv 2006/67/EG. Härav följer att vissa medlemsstaters lagringskyldighet bör fastställas på grundval av den inhemska oljekonsumtionen, och inte importen.

⁽¹⁾ Yttrande av den 22 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).⁽²⁾ Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).⁽³⁾ EUT C 128, 6.6.2009, s. 42.⁽⁴⁾ EUT L 217, 8.8.2006, s. 8.

- (7) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 8 och 9 mars 2007 visar att det blir viktigare och allt mer brådskande att gemenskapen inför en integrerad energipolitik, som kombinerar de åtgärder som tillämpas på europeisk nivå med dem som tillämpas i medlemsstaterna. Det är därför väsentligt att säkerställa större konvergens mellan de olika medlemsstaternas standarder för lagringsmekanismer.
- (8) Oljelagrens tillgänglighet och säker energiförsörjning är väsentliga inslag för den allmänna säkerheten så väl i medlemsstaterna som i gemenskapen. Förekomsten av centrala lagringsenheter (CSE) inom gemenskapen skulle göra det möjligt att närma sig dessa mål. För att de berörda medlemsstaterna på bästa sätt ska kunna använda den nationella lagstiftningen för att definiera reglerna för sina centrala lagringsenheter (CSE) och samtidigt minska den ekonomiska bördan som denna lagringsverksamhet utgör för slutkonsumenterna räcker det, med tanke på att oljelager kan hållas var som helst inom gemenskapen av vilken CSE som helst som inrättas för detta ändamål, att förbjuda att lagren drivs i vinstsyfte.
- (9) Med tanke på målen i gemenskapens lagstiftning om oljelager, eventuella farhågor om säkerheten som vissa medlemsstater kan komma att uttrycka och önskan om bättre disciplin och insyn i solidaritetsmekanismer mellan medlemsstaterna, är det nödvändigt att i möjligaste mån inrikta centralenheternas (CSE) verksamhet på deras nationella territorier.
- (10) Oljelagren bör kunna upprättas var som helst inom gemenskapen, förutsatt att vederbörlig hänsyn tas till deras fysiska tillgänglighet. Ekonomiska aktörer med lagringskyldighet bör därför kunna fullgöra skyldigheten genom att delegera den till andra ekonomiska aktörer, eller någon av de centrala lagringsenheterna. Förutsatt att dessa skyldigheter kan delegeras till fritt valda lagringsenheter inom gemenskapen mot en ersättning som begränsas till kostnaderna för de tjänster som erbjuds, kommer vidare risken för diskriminering på nationell nivå att minska. En ekonomisk aktörs rätt att delegera bör inte innebära en skyldighet för någon aktör att godta delegeringen, om inte något annat krävs i det här direktivet. När medlemsstater beslutar att begränsa aktörernas rätt att delegera bör de sörja för att operatörerna garanteras rätten att delegera en viss lägsta procentandel av sin skyldighet. Dessa medlemsstater bör därför försäkra sig om att deras centrala lagringsenhet kommer att godta delegering av lagringsskyldigheten avseende den mängd som behövs för att garantera denna lägsta procentandel av de ekonomiska aktörernas rätt att delegera.
- (11) Medlemsstaterna bör säkerställa fullständig tillgänglighet till alla lager som hålls enligt gemenskapslagstiftningen.
- För att sådan tillgänglighet ska kunna garanteras, bör äganderätten till dessa lager inte inskränkas eller begränsas på ett sätt som skulle kunna hindra användningen av dem vid ett avbrott i oljeleveranserna. Petroleumprodukter som tillhör företag vars tillgångar löper avsevärd risk att bli föremål för verkställighetsförfaranden bör inte beaktas. För en aktör som ålagts en lagringsskyldighet kan inledandet av ett konkursförfarande eller ett avvecklingsförfarande anses tyda på att en sådan risk föreligger.
- (12) För att ge medlemsstaterna möjlighet att snabbt reagera på särskilt brådskande fall eller lokala kriser kan det vara lämpligt att ge dem möjlighet att använda en del av sina lager vid sådana situationer. Sådana brådskande fall eller lokala kriser skulle inte omfatta situationer som orsakas av prisutvecklingen på råolja eller petroleumprodukter, men skulle kunna inbegripa avbrott i leveranserna av naturgas, vilket kräver en övergång till annat bränsle, dvs. användning av råolja eller petroleumprodukter som bränsle för energiproduktion.
- (13) Med tanke på vad som krävs för att etablera en politik för nödsituationer, åstadkomma konvergens i fråga om standarderna för de nationella lagringsmekanismer och sörja för en bättre översyn av lagernivåerna, särskilt i krissituationer, bör medlemsstaterna och gemenskapen ha möjligheter till förstärkt kontroll av dessa lager. Lager som hålls enligt bilaterala avtal eller avtalsenlig rätt att köpa vissa lagervolymer (*tickets*) som uppfyller samtliga skyldigheter i detta direktiv bör utgöra användbara instrument som överensstämmer med detta mål om bättre konvergens.
- (14) Det faktum att en betydande del av dessa lager tillhör medlemsstaterna eller de centralenheter som upprättats av de olika nationella myndigheterna bör göra det möjligt att öka kontrollen och insynen, åtminstone vad gäller denna del av lagren.
- (15) För att kunna bidra till försörjningstryggheten i gemenskapen bör de så kallade särskilda lagren, som köpts av medlemsstaterna eller centralenheterna, och som inrättats enligt beslut som fattats av medlemsstaterna, motsvara de verkliga behoven i en krissituation. De bör dessutom få en särskild rättslig status som säkerställer fullständig tillgång till dem i en krissituation. Berörda medlemsstater bör därför vidta lämpliga åtgärder för att dessa lager ovillkorligen skyddas mot alla verkställighetsåtgärder.
- (16) De volymer som centralenheterna eller medlemsstaterna är skyldiga att hålla bör för närvarande fastställas till den nivå som varje berörd medlemsstat självständigt och frivilligt beslutar.

- (17) Eftersom kontrollen och insynen behöver förbättras, bör beredskapslager som inte utgör särskilda lager omfattas av ökade övervakningskrav och medlemsstaterna bör, i vissa fall, åläggas en skyldighet att informera om sina bestämmelser om beredskapslagrens tillgänglighet och om alla förändringar av ordningar för att vidmakthålla dem.
- (18) Variationer i de särskilda lagrens volym på grund av enskilda insatser för att ersätta lager bör tillåtas för att möjliggöra nödvändiga insatser, t.ex. sådana som krävs för att säkerställa lager av god kvalitet, garantera överensstämmelse med ändrade produktspecifikationer eller inleda nya anbudsförfaranden om lagring.
- (19) Om beredskapslager och särskilda lager blandas med andra lager som hålls av ekonomiska aktörer, bör transparensen vad gäller nivåerna på beredskapslagren understrykas.
- (20) Periodiciteten för lagerinventeringar, liksom tidsfristerna för när de ska läggas fram för kommissionen enligt direktiv 2006/67/EG, är inte förenlig med olika system för oljelagring som upprättats i andra delar av världen. I en resolution om de makroekonomiska följderna av höjningar av priset på energi, gav Europaparlamentet sitt stöd till tätare rapportering.
- (21) För att förhindra dubblerad rapportering av information om de olika kategorier av produkter som medlemsstaterna är skyldiga att lämna, bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik⁽¹⁾ tjäna som referens för de olika kategorier av petroleumprodukter som avses i detta direktiv.
- (22) För att öka leveranssäkerheten, ge bättre marknadsinformation, lugna konsumenterna angående nivån på oljelagren och optimera det sätt på vilket information sprids, bör åtgärder vidtas för eventuella senare ändringar och klargöranden av reglerna för hur statistiska sammanställningar ska göras och läggas fram.
- (23) Därför bör också upprättande och vidarebefordran av statistiska sammanställningar utvidgas till andra lager än beredskapslagren och de särskilda lagren, och föreskriva insamling av dessa sammanställningar varje månad.
- (24) Eftersom avvikelser och misstag kan förekomma i de sammanställningar som föreläggs kommissionen, bör kommissionens anställda eller bemyndigade ombud ha möjlighet att se över medlemsstaternas krisberedskap och lagerhållning. Medlemsstaternas nationella system bör anlitas för att garantera att sådana översyner kan genomföras på ändamålsenligt sätt i enlighet med nationella förfaranden.
- (25) De mottagna eller insamlade uppgifterna bör genomgå en omfattande data- och statistikbehandling. Detta kräver att integrerade verktyg och förfaranden används. Kommissionen bör därför ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder för detta, särskilt att utveckla nya datasystem.
- (26) Skyddet av enskilda personer med avseende på medlemsstaternas behandling av personuppgifter styrs av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽²⁾, och skyddet av enskilda personer med avseende på kommissionens behandling av personuppgifter styrs av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽³⁾. I dessa rättsakter föreskrivs särskilt att behandling av personuppgifter ska motiveras av ett berättigat ändamål, och att personuppgifter som samlats in av misstag omedelbart ska raderas.
- (27) Biodrivmedel och vissa tillsatser blandas ofta in i petroleumprodukter. När de blandas med, eller är avsedda att blandas med, dessa produkter, bör de kunna beaktas både när det gäller beräkning av lagringsskyldigheten och nivån på innevarande lager.
- (28) De berörda medlemsstaterna bör tillåtas fullgöra sina skyldigheter om det fattas ett beslut om ibruktagande av lager enligt IEA-avtalet eller dess genomförandebestämmelser. Korrekt och punktlig verkställighet av IEA-beslut är en avgörande faktor för att kunna reagera effektivt vid försörjningssvårigheter. För att garantera detta bör medlemsstaterna använda en del av sina beredskapslager i enlighet med det berörda IEA-beslutet. Kommissionen bör nära samarbeta med IEA och bygga sina åtgärder på gemenskapsnivå på IEA-metoder. I synnerhet bör kommissionen kunna rekommendera alla medlemsstater att ta lager i bruk när så är lämpligt för att komplettera och underlätta genomförandet av IEA-beslutet med uppmaning till medlemmarna att ta lager i bruk. Det är lämpligt att medlemsstaterna svarar positivt på sådana rekommendationer från kommissionen för att främja stark solidaritet och sammanhållning i hela gemenskapen, mellan de medlemsstater som är medlemmar i IEA och de som inte är det, vid ett avbrott i leveranserna.

⁽¹⁾ EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (29) Rådets direktiv 73/238/EEG av den 24 juli 1973 om åtgärder för att dämpa verkningarna av svårigheter vid försörjningen med råolja eller petroleumprodukter ⁽¹⁾ syftar i synnerhet till att kompensera för, eller åtminstone dämpa, de skadliga verkningarna av sådana problem, även tillfälliga, som innebär att leveranserna av råolja eller petroleumprodukter minskar avsevärt, bland annat sådana allvarliga störningar som en sådan minskning skulle kunna medföra för gemenskapens ekonomiska verksamhet. Detta direktiv bör omfatta sådana åtgärder.
- (30) Direktiv 73/238/EEG syftar även till att inrätta ett samrådsorgan för att underlätta samordningen av konkreta åtgärder som vidtagits eller föreslagits av medlemsstaterna på detta område. Ett sådant organ bör föreskrivas i detta direktiv. Varje medlemsstat måste även i fortsättningen utarbeta en plan som kan tillämpas om det uppstår problem med leveransen av råolja och petroleumprodukter. Varje medlemsstat bör även vidta förberedelser för organisatoriska åtgärder vid en krissituation.
- (31) Eftersom ett antal nya mekanismer införs genom detta direktiv bör direktivets genomförande och funktion ses över.
- (32) Detta direktiv ersätter eller omfattar alla aspekter som behandlas i rådets beslut 68/416/EEG av den 20 december 1968 om ingående och tillämpning av särskilda avtal mellan regeringar om medlemsstaternas skyldighet att vidmakthålla minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter ⁽²⁾. Det beslutet blir därmed överflödigt.
- (33) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att vidmakthålla en hög nivå av säkerhet när det gäller oljeförsörjningen i gemenskapen med hjälp av tillförlitliga och transparenta mekanismer som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna, samtidigt som reglerna för den inre marknaden och konkurrensen respekteras, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (34) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.

- (35) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (36) Direktiv 73/238/EEG och 2006/67/EG och beslut 68/416/EEG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer regler för att med hjälp av tillförlitliga och transparenta mekanismer som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna, säkerställa en hög nivå av säkerhet när det gäller oljeförsörjningen i gemenskapen, vidmakthålla minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter samt införa de förfaranden som är nödvändiga om det uppstår allvarliga brister.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *referensår*: kalenderår för de uppgifter om förbrukning eller nettoimport som ligger till grund för de beräkningar som använts för lagren som ska hållas eller de lager som hölls vid en viss tidpunkt,
- b) *tillsatser*: andra ämnen än kolväten som tillsätts eller blandas i en produkt för att ändra dess egenskaper,
- c) *biodrivmedel*: flytande bränsle eller bränsle i form av gas som används för transport och som framställts ur biomassa, varvid biomassa är den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och rester från jordbruket (inbegripet vegetabiliska och animaliska ämnen), skogsbruket och därtill hörande industrier, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriellt och kommunalt avfall,
- d) *inhemsk konsumtion*: totala mängder, beräknade enligt bilaga II, som levererats inom landet för energiändamål och icke-energiändamål; denna total omfattar leveranser till omvandlingssektorn och leveranser till industrin, transporter, hushåll och andra sektorer för slutkonsumtion; den inkluderar även energisektorns egna konsumtion (med undantag för bränsle som krävs för raffinering),

⁽¹⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 308, 23.12.1968, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- e) *gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager*: alla gällande beslut som fattas av styrelsen för Internationella energiorganet (Governing Board för IEA) i syfte att göra råolja eller petroleumprodukter tillgängliga för marknaden genom ibruktagande av dess medlemmars lager och/eller kompletterande åtgärder,
- f) *central lagringsenhet (CSE)*: organ eller tjänst som anförtrots uppgiften att förvärva, vidmakthålla eller sälja oljelager, inbegripet beredskapslager och särskilda lager,
- g) *allvarligt försörjningsavbrott*: kraftig och plötslig minskning av leveranserna av råolja eller petroleumprodukter till gemenskapen eller till en medlemsstat, vare sig den medfört ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager eller ej,
- h) *internationell bunkring*: har den betydelse som anges bilaga A, avsnitt 2.1, i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008,
- i) *oljelager*: lager av de energiprodukter som förtecknas i bilaga C, avsnitt 3.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008,
- j) *beredskapslager*: oljelager som varje medlemsstat åläggs att vidmakthålla enligt artikel 3,
- k) *kommersiella lager*: oljelager som hålls av ekonomiska aktörer och som inte omfattas av kraven i detta direktiv,
- l) *särskilda lager*: oljelager som svarar mot villkoren i artikel 9,
- m) *fysisk tillgänglighet*: arrangemang för att lokalisera och transportera lager för att kunna garantera tillgång för eller effektiv leverans till slutanvändare och marknader inom tidsramar och på villkor som kan lindra de leveransproblem som kan ha uppstått.

Definitionerna i denna artikel kan preciseras och ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 3

Beredskapslager – beräkning av lagringskyldigheter

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2012 anta de lagar och andra författningar som är lämpliga för att säkerställa att det för deras räkning inom gemenskapen ständigt vidmakthålls oljelager totalt motsvarande minst antingen 90 dagars genomsnittlig daglig nettoimport eller 61 dagars genomsnittlig daglig inhemsk förbrukning, beroende på vilken mängd som är störst.
2. Den genomsnittliga dagliga nettoimport som ska beaktas ska beräknas på grundval av råoljeekvivalenten av importen

under föregående kalenderår, fastställd i enlighet med den metod och de förfaranden som anges i bilaga I.

Den genomsnittliga dagliga inhemska konsumtion som beaktas ska beräknas på grundval av råoljeekvivalenten för den inhemska konsumtionen under föregående kalenderår, fastställd och beräknad i enlighet med den metod och de förfaranden som anges i bilaga II.

3. Utan hinder av punkt 2 ska den genomsnittliga dagliga nettoimport och den inhemska konsumtion som avses i den punkten i fråga om perioden den 1 januari–31 mars varje kalenderår, fastställas på grundval av de kvantiteter som importerats eller konsumerats under det näst sista kalenderåret som föregår det berörda kalenderåret.

4. Metoder och förfaranden för beräkningen av de lagringskyldigheter som avses i denna artikel kan ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 4

Beräkning av lagernivåer

1. Befintliga lagernivåer ska beräknas enligt de metoder som anges i bilaga III. För beräkningen av lagernivåerna för varje kategori som hålls enligt artikel 9 ska dessa metoder enbart gälla sådana produkter som tillhör den berörda kategorin.

2. Befintliga lagernivåer vid en viss tidpunkt ska beräknas enligt uppgifter från det referensår som fastställs enligt de regler som anges i artikel 3.

3. Alla oljelager får inkluderas på samma gång i såväl beräkningen av en medlemsstats beredskapslager som i beräkningen av dess särskilda lager, förutsatt att dessa oljelager uppfyller alla villkor som fastställs i detta direktiv avseende de båda typerna av lager.

4. Metoderna och förfarandena för beräkning av de lagernivåer som avses i punkterna 1 och 2 kan ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2. Särskilt kan det visa sig nödvändigt och fördelaktigt att ändra dessa metoder och förfaranden, även tillämpningen av avdraget i bilaga III, i syfte att säkerställa överensstämmelsen med IEA:s praxis.

Artikel 5

Lagrens tillgänglighet

1. Medlemsstaterna ska alltid ansvara för att beredskapslager och särskilda lager ständigt är tillgängliga och fysiskt åtkomliga i enlighet med detta direktiv. De ska upprätta system för identifiering, redovisning och kontroll av dessa lager, så att de när som helst kan kontrolleras. Detta krav gäller också för delar av beredskapslager och särskilda lager som är blandade med andra lager som hålls av ekonomiska aktörer.

Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga alla hinder och störningar som kan hindra tillgången till beredskapslagren och de särskilda lagren. Varje medlemsstat får fastställa begränsningar eller tilläggsvillkor för möjligheten att hålla sitt beredskapslager och särskilda lager utanför det nationella territoriet.

2. När det är befogat att använda krismekanismer enligt artikel 20, ska medlemsstaterna förbjuda, och avstå från att vidta, åtgärder som hindrar överföring, användning eller frigörande av beredskapslager eller särskilda lager som hålls inom deras territorium för en annan medlemsstats räkning.

Artikel 6

Register över beredskapslager – årsrapport

1. Varje medlemsstat ska föra ett kontinuerligt uppdaterat och detaljerat register över alla de beredskapslager den håller för egen räkning som inte utgör särskilda lager. Sådana register ska särskilt innehålla de uppgifter som krävs för att exakt lokalisera den oljedepå, det raffinaderi eller den lageranläggning där det ifrågavarande lagret befinner sig och den berörda mängden, lagrets ägare och dess art, med hänvisning till de kategorier som fastställs i bilaga C avsnitt 3.1 första stycket i förordning (EG) nr 1099/2008.

2. Senast den 25 februari varje år ska medlemsstaterna till kommissionen översända en sammanfattande kopia av registret över lager som avses i punkt 1, som åtminstone visar kvantitet och natur avseende de beredskapslager som är upptagna i registret den sista dagen föregående kalenderår.

3. På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna desutom inom 15 dagar till kommissionen lämna in en fullständig kopia av registret. I denna kopia får känsliga uppgifter om lagrens lokalisering utelämnas. En sådan kopia kan begäras upp till 5 år efter det datum de begärda uppgifterna gäller, men den får inte avse uppgifter som rör någon period före den 1 januari 2013.

Artikel 7

Centrala lagringsenheter

1. Medlemsstaterna får upprätta centrala lagringsenheter (CSE).

Ingen medlemsstat får upprätta mer än en central lagringsenhet eller annat liknande organ. En medlemsstat får upprätta sin centrala lagringsenhet var som helst inom gemenskapen.

Om en medlemsstat upprättar en central lagringsenhet ska den vara ett organ eller en tjänst som inte är vinstdrivande och som verkar i det allmännas intresse och ska inte betraktas som ekonomisk aktör för de syften som avses i detta direktiv.

2. En central lagringsenhets huvudsakliga syfte är att förvärva, vidmakthålla och sälja oljelager i den mening som avses i detta direktiv eller i syfte att uppfylla internationella avtal om vidmakthållande av oljelager. Det är det enda organ eller den enda tjänst som kan få fullmakt att förvärva eller sälja särskilda lager.

3. Centrala lagringsenheter eller medlemsstater får under en angiven period delegera uppgifter som rör förvaltningen av beredskapslager och, med undantag för försäljning och förvärv, av särskilda lager, men endast till

a) en annan medlemsstat inom vars territorium sådana lager hålls eller den centrala lagringsenhet som den medlemsstaten har inrättat; sådana delegerade uppgifter får inte delegeras vidare till andra medlemsstater eller av dem inrättade centrala lagringsenheter. Den medlemsstat som inrättat den centrala lagringsenheten har, liksom varje medlemsstat inom vars territorium lager kommer att hållas, rätt att ställa som villkor att delegeringen ska få göras endast efter dess tillstånd,

b) ekonomiska aktörer; sådana delegerade uppgifter får inte vidaredelegeras. Om delegeringen, eller en ändring eller förlängning av denna, avser uppgifter som rör förvaltningen av beredskapslager och särskilda lager som hålls i en annan medlemsstat, måste ett förhandstillstånd beviljas av både den medlemsstat för vilken lagren hålls och av alla medlemsstater inom vilkas territorium lagren kommer att hållas.

4. Varje medlemsstat som har en central lagringsenhet ska ålägga denna att enligt artikel 8.1 och 8.2 offentliggöra

a) fortlöpande fullständiga uppgifter, per produktkategori, om de lagervolymer som den kan åta sig att vidmakthålla för ekonomiska aktörer eller, i tillämpliga fall, för intresserade centrala lagringsenheter,

b) åtminstone sju månader i förväg, de villkor lagringsenheten är beredd att erbjuda de ekonomiska aktörerna av tjänster som rör vidmakthållande av lager. De villkor på vilka dessa tjänster kan tillhandahållas. Villkor rörande planering, får även fastställas av behöriga nationella myndigheter eller efter ett anbudsförfarande som är avsett att fastställa vilket anbud som är bäst av de anbud som lämnats av aktörerna eller, i tillämpliga fall, intresserade centrala lagringsenheter.

Centrala lagringsenheter ska godta sådan delegering på objektiva, öppna och icke-diskriminerande villkor. Den betalning som aktörerna erlägger för den centrala lagringsenhetens tjänster får inte överstiga den totala kostnaden för de utförda tjänsterna och får inte utkrävas innan lagren har upprättats. Den centrala lagringsenheten får ställa som villkor för sitt godtagande av en delegering att aktören lämnar en garanti eller någon annan form av säkerhet.

Artikel 8

Ekonomiska aktörer

1. Varje medlemsstat ska se till att alla ekonomiska aktörer som den ålägger lagringsskyldighet för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3, får rätt att efter den ekonomiska aktörens val delegera åtminstone en del av dessa skyldigheter, men endast till

- a) den centrala lagringsenhet i den medlemsstat för vars räkning sådana lager hålls,
- b) en eller flera andra centrala lagringsenheter som i förväg har förklarat sig vara beredda att hålla sådana lager, förutsatt att tillstånd till sådan delegering har givits i förväg av såväl den medlemsstat för vilken lagren hålls som av alla medlemsstater inom vilkas territorier lagren kommer att hållas,
- c) andra ekonomiska aktörer som har överskottslager eller tillgänglig lagringskapacitet utanför den medlemsstats territorium för vilken lagren hålls i gemenskapen, förutsatt att tillstånd till sådan delegering har givits i förväg av såväl den medlemsstat för vilken lagren hålls som av alla medlemsstater inom vilkas territorier lagren kommer att hållas, och/eller
- d) andra ekonomiska aktörer som har överskottslager eller tillgänglig lagringskapacitet inom den medlemsstats territorium för vilken lagren hålls, förutsatt att sådan delegering har meddelats i förväg till medlemsstaten. Medlemsstaterna får fastställa begränsningar eller villkor för sådan delegering.

Skyldigheter som har delegerats enligt led c och d får inte delegeras vidare. Varje ändring eller förlängning av en delegering enligt leden b och c får verkan endast om alla medlemsstater i förväg har tillåtit delegeringen. Varje ändring eller förlängning av en delegering enligt led d ska behandlas som en ny delegering.

2. Varje medlemsstat får begränsa rätten att delegera till de ekonomiska aktörer de ålägger eller har ålagt lagringsskyldighet.

När sådana begränsningar inskränker den ekonomiska aktörens rätt att delegera sin skyldighet med avseende på en volym motsvarande mindre än 10 % av den lagringsskyldighet som aktören ålagts, ska medlemsstaten säkerställa att den har inrättat en central lagringsenhet som är skyldig att ta på sig delegeringen avseende den volym som behövs för att skydda en ekonomisk aktörs rätt att delegera minst 10 % av den lagringsskyldighet som aktören ålagts.

Denna minsta procentandel som avses i denna punkt ska ökas från 10 % till 30 % senast den 31 december 2017.

3. Trots bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får en medlemsstat ålägga en ekonomisk aktör skyldigheten att delegera åtminstone en del av sin lagringsskyldighet till medlemsstatens centrala lagringsenhet.

4. Senast 200 dagar före inledandet av den period som skyldigheten avser ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att informera de ekonomiska aktörerna om de modaliteter som ska användas för att beräkna de lagringsskyldigheter de ålagts. De ekonomiska aktörernas rätt att delegera lagringsskyldigheter till de centrala lagringsenheterna ska utövas minst 170 dagar innan den period för vilken den lagringsskyldighet som ålagts dem börjar gälla.

När de ekonomiska aktörerna informeras mindre än 200 dagar före inledningen av perioden för lagringsskyldigheten, har de möjlighet att när som helst utöva sin rätt att delegera.

Artikel 9

Särskilda lager

1. Varje medlemsstat får åta sig att vidmakthålla oljelager på en miniminivå, beräknat i antal konsumtionsdagar, i enlighet med villkoren i denna artikel (nedan kallade *särskilda lager*).

De särskilda lagren ska ägas av medlemsstaten eller den centrala lagringsenhet som medlemsstaten inrättat och ska vidmakthållas på gemenskapens territorium.

2. De särskilda lagren kan endast bestå av en eller flera av följande produktkategorier, så som de definierats i bilaga B avsnitt 4 i förordning (EG) nr 1099/2008:

- Etan.
- LPG.
- Motorbensin.
- Flygbensin.
- Jetbränsle av bensintyp (jetbränsle av naftatyp eller JP4).
- Jetbränsle av fotogentyp.
- Annan fotogen.
- Gasolja/dieselbränsle (mellandestillat).
- Tjock eldningsolja (högsavlig eller lågsavlig).

- White spirit och lösningsmedel.
- Smörjmedel.
- Bitumen
- Paraffinvaxer.
- Petroleumkoks.

3. De petroleumprodukter som utgör de särskilda lagren ska identifieras av varje medlemsstat på grundval av de kategorier som förtecknas i punkt 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att för referensåret, fastställt i enlighet med de regler som anges i artikel 3 och avseende de produkter som ingår i de använda kategorierna utgör råoljeekvivalenten för volymer som konsumeras i medlemsstaten åtminstone 75 % av den inhemska konsumtionen enligt den beräkningsmetod som anges i bilaga II.

För varje kategori medlemsstaten väljer, ska de särskilda lager som medlemsstaten åtar sig att vidmakthålla motsvara ett bestämt antal dagar av genomsnittlig dagsförbrukning beräknad på grundval av deras råoljeekvivalent under referensåret beräknad enligt de regler som anges i artikel 3.

Den råoljeekvivalent som avses i första och andra stycket beräknas genom att summan av den *observerade inhemska bruttotillförseln*, enligt definitionen i avsnitt 3.2.1 i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008, för de produkter som ingår i de använda kategorierna multipliceras med en faktor på 1,2. Den internationella marina bunkringen tas inte med i beräkningen.

4. Varje medlemsstat som beslutat att vidmakthålla särskilda lager ska till kommissionen översända ett meddelande för offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*, i vilket den anger nivåerna på sådana lager som den har åtagit sig att hålla och varaktigheten för detta åtagande, som ska vara minst ett år. Den anmälda miniminivån ska gälla på samma sätt för alla kategorier av särskilda lager som medlemsstaten använder.

Medlemsstaten ska se till att dessa lager hålls under hela den tid som meddelats, utan att detta påverkar medlemsstatens rätt att göra tillfälliga minskningar som endast beror på enskilda åtgärder för att ersätta lager.

Den kategoriförteckning som en medlemsstat använder ska gälla under minst ett år och får endast ändras med verkan från och med den första dagen i en kalendermånad.

5. Varje medlemsstat som inte har gjort ett åtagande för ett helt givet kalenderår att under minst 30 dagar hålla särskilda lager ska se till att minst en tredjedel av dess skyldighet att hålla lager har formen av produkter som är sammansatta i enlighet med punkterna 2 och 3.

En medlemsstat för vilken särskilda lager hålls i mindre än 30 dagar ska upprätta en årlig rapport med en analys av de åtgärder som dess nationella myndigheter har vidtagit för att garantera och kontrollera tillgången och den fysiska tillgängligheten till dess beredskapslager som avses i artikel 5, och ska i samma rapport ange de åtgärder som vidtagits för att göra det möjligt för medlemsstaterna att kontrollera användningen av dessa lager om störningar i oljeleveranserna uppstår. Rapporten ska skickas till kommissionen senast i slutet av den första månaden i det kalenderår den avser.

Artikel 10

Förvaltning av de särskilda lagren

1. Varje medlemsstat ska hålla ett kontinuerligt uppdaterat och detaljerat register över alla de särskilda lager som finns på dess territorium. Detta register ska särskilt innehålla alla uppgifter som behövs för att exakt lokalisera lagren i fråga.

På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna dessutom inom 15 dagar till kommissionen lämna in en kopia av registret. I denna kopia får känsliga uppgifter om lagrens lokalisering utelämnas. En sådan kopia kan begäras upp till fem år efter det datum de begärda uppgifterna gäller.

2. När de särskilda lagren är blandade med andra oljelager, ska medlemsstaterna eller deras centrala lagerenheter vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att den del som utgör särskilda lager av dessa blandade produkter förflyttas utan skriftligt förhandstillstånd från det specifika lagrets ägare och från myndigheterna i eller av den centrala lagerenhet som inrättats i den medlemsstat på vars territorium lagren befinner sig.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att garantera ovillkorlig immunitet mot verkställighetsåtgärder för alla särskilda lager som hålls eller transporteras inom dess territorium, vare sig det gäller egna lager eller andra medlemsstaters lager.

Artikel 11

Verkan av delegeringar

De delegeringar som avses i artiklarna 7 och 8 ska inte på något sätt påverka de skyldigheter som enligt detta direktiv åligger varje medlemsstat.

Artikel 12

Statistiska sammanställningar av lager som omfattas av artikel 3

1. För de lagernivåer som ska hållas enligt artikel 3 ska varje medlemsstat upprätta statistiska sammanställningar och vidarebefordra dessa till kommissionen i enlighet med bilaga IV.

2. Reglerna för att upprätta de sammanställningar som avses i punkt 1, deras omfattning, innehåll och periodicitet och senaste datum för att lämna statistiken, får ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2. Reglerna för översändande av dessa sammanställningar till kommissionen får också anpassas enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

3. Medlemsstaterna får inte i sina statistiska sammanställningar över beredskapslagren ta upp sådana kvantiteter av råolja eller petroleumprodukter som är föremål för ett beslut om beslag eller verkställighetsåtgärd. Detta gäller även lager som innehas av bolag som är försatta i konkurs eller har ingått en akordsuppgörelse med borgenärer.

Artikel 13

Statistiska sammanställningar över de särskilda lagren

1. Varje berörd medlemsstat ska för varje produktkategori upprätta och till kommissionen översända en statistisk sammanställning av befintliga särskilda lager den sista dagen i varje kalendermånad, och precisera vilka mängder och hur många dagar av genomsnittsförbrukning under referensåret dessa lager täcker. Om något av dessa särskilda lager hålls utanför en medlemsstats territorium ska den tillhandahålla uppgifter om de lager som bevaras i eller av flera berörda medlemsstater och centrala lagringsenheter. Medlemsstaten ska dessutom i detalj ange huruvida den är ensam ägare till dessa lager eller om den centrala lagringsenheten helt eller delvis är ägare.

2. Varje berörd medlemsstat ska dessutom upprätta och till kommissionen översända en sammanställning över de särskilda lager som befinner sig på dess territorium, men som tillhör andra medlemsstater eller centrala lagringsenheter med angivande av lager som fanns den sista dagen varje kalendermånad, per produktkategori fastställd enligt artikel 9.4. I denna sammanställning ska medlemsstaten dessutom i varje enskilt fall ange vilken medlemsstat som avses eller central lagringsenhet och vilka kvantiteter som berörs.

3. De statistiska sammanställningar som avses i punkterna 1 och 2 ska översändas under den kalendermånad som följer på den som uppgifterna gäller.

4. På begäran av kommissionen ska även kopior av de statistiska sammanställningarna tillhandahållas omedelbart. En sådan kopia kan begäras upp till fem år efter det datum uppgifterna gäller.

5. De statistiska sammanställningarnas omfattning, innehåll och periodicitet, samt tidsfristerna för översändande, får ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2. Reglerna för översändande av dessa sammanställningar till kommissionen får också anpassas enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 14

Sammanställningar av kommersiella lager

1. Medlemsstaterna ska varje månad till kommissionen sända in en statistisk sammanställning över de kommersiella lagervolymer som hålls på deras territorium. Därvid ska känsliga uppgifter skyddas, och ägarna till de berörda lagren får inte namnges.

2. Kommissionen ska varje månad offentliggöra en statistisk sammanställning över de kommersiella lagervolymer som hålls inom gemenskapen, på grundval av medlemsstaternas sammanställningar varvid aggregerade nivåer ska användas.

3. Reglerna för inlämning och offentliggörande av de statistiska sammanställningarna, liksom för deras periodicitet, får ändras enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 15

Databehandling

Kommissionen ska ansvara för att utveckla, härbärgera, förvalta och underhålla de datorresurser som krävs för insamling, lagring och alla former av hantering av uppgifterna i de statistiska sammanställningarna och alla andra upplysningar som lämnas av medlemsstaterna eller samlas in av kommissionen enligt detta direktiv, liksom uppgifter om oljelager som samlats in enligt förordning (EG) nr 1099/2008 och som krävs för upprättandet av de register som föreskrivs i direktivet.

Artikel 16

Biodrivmedel och tillsatser

1. Biodrivmedel och tillsatser ska endast beaktas i beräkningen av lagringsskyldigheter enligt artiklarna 3 och 9 om de har blandats med de berörda petroleumprodukterna.

2. Vid beräkningen av de aktuella lagernivåerna ska biobränslen och tillsatser beaktas när

a) de har blandats med de berörda petroleumprodukterna, eller

b) de lagras på den berörda medlemsstatens territorium, förutsatt att medlemsstaten har antagit regler för att garantera att de blandas med petroleumprodukter som hålls enligt lagerhållningskrav som fastställs i detta direktiv och att de är avsedda att användas som transportbränslen.

3. Villkoren för hur biodrivmedel och tillsatser beaktas i beräkningarna av lagringsskyldigheterna och lagernivåerna enligt punkterna 1 och 2 får ändras i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 17

Samordningsgrupp för olja och petroleumprodukter

1. En samordningsgrupp för olja och petroleumprodukter inrättas härmed (nedan kallad *samordningsgruppen*). Samordningsgruppen är en rådgivande grupp som ska medverka till att analysera situationen inom gemenskapen när det gäller leveranssäkerheten för olja och petroleumprodukter, och ska underlätta samordning och tillämpning av åtgärder inom detta område.

2. Samordningsgruppen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna. Kommittén ska ledas av kommissionen. Representerativa organ från den berörda sektorn får delta i samordningsgruppens arbete på inbjudan av kommissionen.

Artikel 18

Översyn av krisberedskap och lagring

1. Kommissionen får i samordning med medlemsstaterna genomföra granskningar för att bekräfta deras krisberedskap och, om kommissionen finner lämpligt, därtill hörande lagring. Vid förberedelserna av sådana översyner ska kommissionen beakta de insatser som andra institutioner och internationella organisationer har gjort och samråda med samordningsgruppen.

2. Samordningsgruppen får godkänna att bemyndigade ombud och företrädare från andra medlemsstater deltar i översynerna. Särskilt utsedda nationella tjänstemän från den medlemsstat där översynen görs får åtfölja de personer som gör översynen. Inom en vecka efter meddelandet om en översyn enligt punkt 1, ska en berörd medlemsstat som inte har lämnat känsliga uppgifter till kommissionen om lagrens lokalisering enligt artiklarna 6 och 9 ställa dessa upplysningar till de kommissionsanställdas eller de auktoriserade ombudens förfogande.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras myndigheter och de som ansvarar för att upprätthålla och förvalta beredskapslager och särskilda lager, samtycker till inspektionerna och bistår de personer som kommissionen bemyndigat att genomföra översynerna. Medlemsstaterna ska särskilt se till att dessa personer beviljas rätt att gå igenom alla handlingar och register som rör lagren och får tillträde till alla platser där lager hålls, och får tillgång till alla dithörande handlingar.

4. Resultatet av en översyn enligt denna artikel ska meddelas den medlemsstat där översynen gjordes och får översändas till samordningsgruppen.

5. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att de tjänstemän, ombud och andra som arbetar under kommissionens överinseende, liksom medlemmarna i samordningsgruppen, förbinder sig att inte sprida den information som samlats in eller vidarebefordrats enligt denna artikel, och som till sin natur omfattas av tystnadsplikt, som till exempel lagerägarnas identitet.

6. Syftet med de översyner som avses i punkt 1 får inte inbegripa behandling av personuppgifter. Personuppgifter som påträffas under kontrollerna får varken samlas in eller beaktas och uppgifter som av misstag samlas in ska omedelbart raderas.

7. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att åtminstone under fem år säkerställa arkivering av data, handlingar, sammanställningar och dokument gällande beredskapslagren.

Artikel 19

Skydd av enskilda personer vid hantering av personuppgifter

Detta direktiv påverkar inte skyddet för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter enligt gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning, och ska i synnerhet inte påverka medlemsstaternas skyldigheter i samband med hanteringen av sådana uppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens skyldigheter enligt förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter.

Artikel 20

Förfarande i krissituationer

1. Medlemsstaterna ska se till att de har infört förfaranden och vidtar de åtgärder som kan vara nödvändiga för att deras behöriga myndigheter i fall av allvarliga leveransstörningar snabbt, effektivt och transparent ska kunna ta i bruk hela eller delar av beredskapslagren och de särskilda lagren, och införa begränsningar av förbrukningen allmänt eller inom vissa områden i enlighet med de förväntade försörjningssvårigheterna, bland annat genom prioriterad tilldelning av petroleumprodukter till vissa kategorier av konsumenter.

2. Medlemsstaterna ska upprätthålla beredskapsplaner som ska aktiveras vid allvarliga leveransstörningar och ska utarbeta de organisatoriska åtgärder som måste vidtas för att sådana planer ska kunna genomföras. Medlemsstaterna ska på begäran informera kommissionen om sina beredskapsplaner och tillhörande organisatoriska bestämmelser.

3. Om det föreligger ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager som påverkar en eller flera medlemsstater,

a) kan varje berörd medlemsstat använda sina beredskapslager och särskilda lager för att fullgöra de internationella skyldigheter som följer av detta beslut; medlemsstaten ska i så fall omedelbart meddela kommissionen, så att denna kan sammankalla samordningsgruppen eller rådfråga dess medlemmar på elektronisk väg, i synnerhet för att bedöma effekterna av ibruktagandet,

b) bör kommissionen rekommendera medlemsstaterna att ta i bruk hela eller delar av beredskapslagren och de särskilda lagren eller att om så är lämpligt vidta andra åtgärder med motsvarande effekt; kommissionen får dock inte agera förrän den har hört samordningsgruppen.

4. I avsaknad av ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager, men om det har uppstått problem med leveranser av råolja eller petroleumprodukter till gemenskapen eller till en medlemsstat, ska kommissionen informera IEA i tillämpliga fall och på lämpligt sätt agera i samordning med IEA samt på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ snarast arrangera ett möte med samordningsgruppen. Om en medlemsstat begär att samordningsgruppen ska höras, ska detta anordnas senast inom fyra dagar från det att begäran gjordes, om inte medlemsstaten godkänner en längre tid. På grundval av resultatet av samordningsgruppens analyser av situationen ska kommissionen fastställa huruvida det rör sig om ett allvarligt försörjningsavbrott.

Om ett allvarligt försörjningsavbrott har konstaterats, ska kommissionen ge tillstånd till ibruktagande, helt eller delvis, av de mängder beredskapslager och särskilda lager som de berörda medlemsstaterna har föreslagit.

5. Medlemsstaterna får använda sina beredskapslager och särskilda lager till en nivå under den obligatoriska miniminivå som fastställs i detta direktiv i volymer som är omedelbart nödvändiga för en första insats i särskilt brådskande fall eller för att tillgodose lokala kriser. Vid ett sådant ibruktagande ska medlemsstaterna omedelbart informera kommissionen om den mängd som har använts. Kommissionen ska vidarebefordra denna information till medlemmarna i samordningsgruppen.

6. När punkterna 3, 4 eller 5 tillämpas är medlemsstaterna berättigade att tillfälligt hålla lägre lagernivåer än vad som föreskrivs i detta direktiv. I sådana fall ska kommissionen, på grundval av resultat av samråd med samordningsgruppen och, i tillämpliga fall, i samordning med IEA, och i synnerhet med hänsyn till situationen på de internationella marknaderna för olja och petroleumprodukter, fastställa en rimlig tidsfrist inom vilken medlemsstaterna ska återställa sina lager så att de på nytt når upp till de obligatoriska miniminivåerna.

7. De beslut som antagits av kommissionen enligt denna artikel påverkar inte övriga internationella skyldigheter som de berörda medlemsstaterna eventuellt kan ha.

Artikel 21

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med

detta direktiv, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska delge kommissionen dessa bestämmelser senast den 31 december 2012 samt utan dröjsmål underrätta den om alla senare ändringar.

Artikel 22

Utvärdering

Senast den 31 december 2015 ska kommissionen göra en utvärdering av hur detta direktiv fungerar och genomförs.

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Artikel 24

Upphävande

Direktiv 73/238/EEG, direktiv 2006/67/EG och beslut 68/416/EEG ska upphöra att gälla från den 31 december 2012.

De hänvisningar som görs till de upphävda direktiven och till det upphävda beslutet ska anses hänvisa till detta direktiv.

Artikel 25

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 2012.

Med avvikelse från första stycket ska medlemsstater som inte är medlemmar i IEA senast den 31 december 2012 och helt täcker sin inhemska konsumtion av petroleumprodukter genom import sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3.1 i detta direktiv senast den 31 december 2014. Fram till det att de medlemsstaterna har satt sådana bestämmelser i kraft, ska de hålla oljelager motsvarande 81 dagars genomsnittlig daglig nettoimport.

När en medlemsstat antar åtgärderna ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 26***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 27***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 september 2009.

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande

*BILAGA I***METOD FÖR BERÄKNING AV RÅOLJEEKVIVALENTER FÖR IMPORTERADE PETROLEUMPRODUKTER**

Råoljeekvivalenterna för importerade petroleumprodukter som avses i artikel 3 måste beräknas enligt följande:

Råoljeekvivalenterna för importerade petroleumprodukter erhålls genom att summera nettoimporten av följande produkter: råolja, naturgasvätskor (NGL), insatsvaror eller insättningsmaterial för raffinering samt övriga kolväten (enligt definitionen i bilaga B avsnitt 4 till förordning (EG) nr 1099/2008, anpassad för att ta hänsyn till eventuella lagervariationer, minskad med 4 % för att ta hänsyn till naftautbyte, (eller, om medelvärdet för naftautbyte inom landets gränser överstiger 7 %, minskad med den faktiska nettokonsumtionen av nafta eller med medelvärdet för naftautbyte), och lägga detta till nettoimporten av alla övriga petroleumprodukter utom nafta, som också ska anpassas för att ta hänsyn till lagervariationer, och multipliceras med 1,065.

Den internationella marina bunkringen tas inte med i beräkningen.

*BILAGA II***METOD FÖR BERÄKNING AV DEN INHEMSKA KONSUMTIONEN I RÅOLJEEKVIVALENTER**

För tillämpningen av artikel 3 måste råoljeekvivalenterna för den inhemska konsumtionen beräknas enligt följande metod:

Den inhemska konsumtionen är summan av "Observerad inhemska bruttotillförsel" enligt avsnitt 3.2.1 i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008 av följande produkter: motorbensin, flygbensin, jetbränsle av bensintyp (jetbränsle av naftatyp eller JP4), jetbränsle av fotogentyp, fotogen, gasolja/dieselolja (destillerad eldningsolja), eldningsolja (högsvavlig eller lågsvavlig) så som definierat i bilaga B avsnitt 4 i förordning (EG) nr 1099/2008.

Den internationella bunkringen tas inte med i beräkningen.

Den inhemska konsumtionen uttryckt i råoljeekvivalenter beräknas genom att multiplicera med 1,2.

BILAGA III

METODER SOM SKA TILLÄMPAS FÖR BERÄKNING AV HÅLLNA LAGER

Följande metoder måste tillämpas för beräkning av lagernivåerna:

Utän att det påverkar det fall som avses i artikel 4.3 kan ingen mängd räknas som lager mer än en gång.

Råoljelagren minskas med 4 %, motsvarande medelvärde för naftautbyte.

Lagren av nafta liksom lagren av petroleumprodukter som bunkras internationellt för marina ändamål tas inte med i beräkningen.

Övriga petroleumprodukter tas med i beräkningen av lagren enligt en av följande två metoder. Medlemsstaterna bör bibehålla den valda metoden under hela det berörda kalenderåret.

Medlemsstaterna kan

- a) antingen ta med alla andra lager av petroleumprodukter som identifieras i bilaga C punkt 3.1 första stycket i förordning nr 1099/2008, och beräkna råoljeekivalenten genom att multiplicera mängderna med faktorn 1,065, eller
- b) endast ta med lager av följande produkter: motorbensin, flygbensin, jetbränsle av bensintyp (jetbränsle av naftatyp eller JP4), jetbränsle av fotogentyp, fotogen, gasolja/dieselbränsle (mellandestillat), eldningsolja (högsvavlig eller lågsvavlig) och beräkna råoljeekivalenterna genom att multiplicera mängderna med 1,2.

I beräkningen av lagren kan man ta med innehavda mängder

- i raffinaderiernas cisterner,
- i lastterminalerna,
- i matartankarna till oljeledningarna,
- i tankläktarna,
- i oljetankfartyg för kusttrafik,
- i oljetankfartyg i hamn,
- i bunkerfartyg i inhemsk trafik,
- längst ner i tankarna,
- i form av driftlager,
- hos stora konsumenter enligt lagliga skyldigheter eller andra direktiv som utfärdats av offentliga myndigheter.

Dessa mängder kan, med undantag för sådana kvantiteter som hålls i raffinaderitankar, i pipelines eller i bulkterminaler, däremot inte tas med i beräkningen av de särskilda lagrens nivåer, då dessa nivåer inte räknas samman med beredskapslagren.

Följande får aldrig tas med i beräkningen:

- a) Ännu inte producerad råolja.
- b) Mängder som befinner sig
 - i oljeledningar,
 - i järnvägstankvagnar,
 - i bunkrar på oceangående fartyg,
 - på bensinstationer och i detaljhandeln,
 - hos andra konsumenter,
 - i oljetankfartyg till havs,
 - i militära lager.

Vid beräkningen av lagren ska medlemsstaterna minska de beräknade lagrade mängderna med 10 % enligt föregående. Denna minskning gäller alla mängder som tas upp i en beräkning.

Minskningen med 10 % ska dock inte göras vid beräkningen av särskilda lager, och inte heller vid beräkningen av nivån på särskilda lager av olika kategorier när dessa särskilda lager eller kategorier inte betraktas tillsammans med beredskapslagren, bland annat för att kontrollera iakttagande av de miniminivåer som åläggs i artikel 9.

BILAGA IV

Regler om upprättande och överlämnande till kommissionen av statistiska sammanställningar angående de lager som ska hållas enligt artikel 3

Varje medlemsstat ska varje månad upprätta och till kommissionen överlämna en slutgiltig statistisk sammanställning av faktiska lagernivåer den sista dagen i varje kalendermånad, beräknad antingen enligt ett antal dagar nettoimport av olja, eller enligt antal dagar inhemsk oljekonsumtion, i enlighet med artikel 3. I sammanställningen ska det detaljerat anges av vilken anledning beräkningen grundar sig på antal importdagar, eller, i förekommande fall, på antal konsumtionsdagar, och ange vilken metod enligt bilaga III som har använts för beräkningen av lagren.

Om något av de lager som tagits med i beräkningen av den i artikel 3 ålagda nivån befinner sig utanför det nationella territoriet, ska det i varje enskilt fall i detalj anges vilka lager som vid den sista dagen av den berörda tidsperioden hölls av de olika berörda medlemsstaterna och centrala lagringsenheterna. Medlemsstaten ska dessutom i varje enskilt fall i sammanställningen ange om det rör sig om lager som hålls med anledning av delegering från en eller flera ekonomiska aktörer, eller om det rör sig om lager som hålls på medlemsstatens begäran eller på begäran av dess centrala lagringsenhet.

För samtliga lager som en medlemsstat håller inom sitt territorium för andra medlemsstater eller centrala lagringsenheter, ska medlemsstaten redovisa lagren som de såg ut sista dagen i varje kalendermånad, per produktkategori och överlämna sammanställningen till kommissionen. Medlemsstaten ska också uppge den berörda medlemsstatens eller centrala lagringsenhetens namn, liksom mängderna i varje enskilt fall.

Översändande till kommissionen av de statistiska sammanställningar som avses i denna bilaga ska göras inom 55 dagar efter slutet av den månad uppgifterna gäller. Dessa sammanställningar ska också lämnas in inom två månader på begäran av kommissionen. En sådan begäran får göras senast fem år efter den tidpunkt uppgifterna gäller.
